

Panun nakinoita

Kirjastoasiasta.

Kesällä kerran käveli vastaani vaisun näköisenä kaupunkilaisten hyvä tuttava, herra Kirjastonhoitaja elikkä -johtaja, niinkuin termi nykyisin kuuluu. Eikä hän ollut ainoastaan vaisun näköinen, vaan hän oli sydänjuuriaan myöten huolestunut.

Asioita seurannut kaupunkilainen kuitenkin tietää, että Oulun kaupunginkirjasto keväällä oli hyvin kaudehdittu kirjasto sen jälkeen, kun sille oli myönnetty ns. vapaakappaleoikeus eli vapaa-oikeus erinäiseen määrään arvokasta tietokirjallisuutta ja kaikkeen kaunokirjallisuuteen. Miksikä siis herra Kirjastonhoitaja oli huolestunut?

Jos lukijalla on pieni hallipuoti, jota hän yksin hoitaa ja hän yhtäkkiä saa lahjoituksen, joka edellyttää vuosittain tavaramäärää, joka töintuskin mahtuisi koko kauppahalliin, saati että hän yksin kykenisi sen vastaanottamaan ja myyntikuntoon järjestämään mutta jonka saamisen

ehtona olisi, että se on pidettävä ajan tasalla, muuten otetaan pois, niin riemuitsisiko lukija tästä etuoikeudesta. Hänellä on ehkä takanaan rahoittaja, joka sanoo reilusti, että ota pois, kyllä se aikanaan siitä järjestyy, mutta sama rahoittaja sitten ryhtyy muihin puuhiin.

Oulun kaupunginkirjasto on nyt hieman samantapaisessa asemassa. Se on saanut paljon ja saa yhä lisää, mutta sen käytössä olevat suojat ovat entiset, joita tosin voidaan vielä jonkin aikaa hyväksi käyttää, kun ollaan tarkkoina, mutta ei loppumattomiin. Kirjastonhoitaja ei tosin ole ainoa työntekijä, mutta koko nykyinen virkailijakunta on jo tätä ennen joutunut töittensä puolesta ahtaalle. Kirjastonjohtokunta on tehnyt esityksensä uudesta virkailijain työjärjestyksestä ja uusien virkojen perustamisesta, mutta milloinhan mahtanee jotain kuulua! Verrattuna vastaavankokoisiin kirjastoihin ei esitys totisesti ole ylimpuna, mutta Oulussa on aina

muistettava, että maassa maan tavalla.

Ja sitten se huoneistokysymys. Äskettäin kiinnitettiin siihen valtuuston kokouksessa huomiota (valtuutetut Kemppainen, Kokko ja Hieta). Kun Ainolan kirjastotalo jo nyt tuntuu olevan ylikuormitettu, kun museo ehdottomasti tarvitsee lisätiloja jne., ja kun tietysti on aivan mahdollonta siirtää sellainen juttu kuin tuberkuloosihuoltola pois mm. lasten ahkerassa käytössä olevasta kirjastotalosta, jonne se kerran väliaikaisesti sijoitettiin, on kait ainoa mahdollisuus ryhtyä puuhaamaan omaa kirjastotaloa. Sen kaltaiset yritykset kun Oulussa yleensä toteutuvat nopeasti (huom! valistus-talojuttu). Siihen saakka, siis n. vuosisadan ajan, voimme kerätä niitä vapaakappaleoikeudella kertyviä kirjoja kaikkiin kaupungin käytössä oleviin kellareihin.

Ei, totisesti, jotain olisi jo tehtävä nyt, kun ollaan tapahtumain keskellä, koska ei mitään voitu tehdä vielä silloin, kun näitä tapahtumia varrottiin. Muuten saamme, yhdessä maakunnan kanssa, kyllä turhaan odottaa sitä Suomen ensimmäistä maakuntakirjasto-oikeutta ja suurta P a n u.